

JAKÝ VLASTNĚ BYL TEN UPLYNULÝ OSMIČKOVÝ ROK?

Byl to rok, kdy spatřila světlo světa ve Spojených státech amerických velká krize kapitalismu 21. století. Nepřišla neočekávaně. Mnoho expertů a odborníků se jejími příznaky zabývají již od roku 2000. Začala jako hypoteční krize investičních bank a jako virus velmi rychle zachvátila celý bankovní sektor. Díky globalizační propojenosti se rozšířila do celého světa. Pro marxistické strany to je pouze potvrzení platnosti díla klasika Karla Marxe, který v Kapitálu popsal výklad tohoto současného krizového společenského jevu – neřízených ekonomických procesů:

„Ze všeho pokroku všeobecné práce lidského ducha a ze společenského využití tohoto pokroku kombinovanou prací mají většinou největší zisky ti nejbezpečnější a nejhorší ze všech kapitalistů – peněžní kapitalisté.“

Komunistická strana Čech a Moravy již na svém VII. sjezdu v r. 2008 věnovala této problematice mimořádnou pozornost. Proto MěV KSČM věnoval mimořádnou pozornost rozpracování obsahového dokumentu sjezdu „Zaměření politiky a hlavní úkoly KSČM v období mezi VII. a VIII. sjezdem strany“.

Na hodnotících členských schůzích se naše základní organizace měly možnost dělat „inventuru“ své činnosti za uplynulé období. Převážná většina se zamyslela nad tím, co se jim podařilo nebo nepodařilo splnit a proč. Ke škodě naší společné práce při naplňování usnesení VII. sjezdu KSČM se u některých projevila snaha o plané politikaření a levicové farizejství. Je třeba se zamyslet nad modernizační stranické práce a v návaznosti na krizi kapitalismu naostřit nástroje ideologic-

Jan SATORIA,
předseda MěV KSČM

ké práce, jak to na 5. zasedání ÚV KSČM ve svém vystoupení řekl předseda strany Vojtěch Filip.

Je nutné nabídnout pomocnou ruku těm, které podmínky současného kapitalismu vytěsňují v Brně a Jihomoravském kraji na okraj společnosti a na hranici bída. Práce, která lidem v krajském městě poskytovala ekonomickou svobodu, dodávala uspokojení a smysl života, nemůže tato vláda zajistit.

Také zdraví se stává zbožím, které se podřizuje zákonům trhu. Svědčí o tom nejenom snaha o zahájení procesu „racionalizace“ brněnských lůžkových zařízení, ale i záměr ministra Julínka zrušit unikátní zdravotnické zařízení v centru Brna - nezadluženou Úrazovou nemocnici. Je třeba připomenout i asociální vládní daňovou reformu, omezování sociálních dávek, vydírání nájemníků zvyšováním nájemného, elektřiny, plynu, vodného a stočného a to pod heslem vládní koalice „Více bohatým, ostatním méně“.

Soudružky a soudruzi, vážení přátelé, kapitalismus nemůže zajistit pevnou materiální základnu, ani svobodný, všestranný rozvoj všech členů společnosti. Je to dáno jeho podstatou, kdy nenasytnost jeho představitelů potlačuje jejich sociální svědomí. Proto my všichni v tomto roce ve své každodenní práci musíme usilovat o to, aby blahobyt jedněch nebyl vykupován nezaměstnaností a bídou druhých.

Naše politika, kterou realizujeme, je určena pro lidi poctivé práce, kteří byli, jsou a budou hlavní postavou dějin, ale i příčinou pokroku a jeho cílem.

Z „PŘEDVÁNOČNÍHO“ ZASEDÁNÍ ÚV KSČM...

Členové ÚV KSČM, poslanci a senátoři KSČM, poslanci EP, předsedové a tajemníci KR KSČM, dále předsedové OV KSČM, členové vedení ÚRK a ÚRoK KSČM se sešli 13. 12. 2008 v Praze na 5. zasedání ÚV KSČM, kterého se účastnilo 86 % pozvaných.

Program jednání byl zaměřen na obsahové a organizační otázky. **První část jednání řídil s. L. Luzar** místopředseda KSČM, který nechal schválit navržený program. V úvodní části byl projednán návrh na nového tiskového mluvčího KSČM - Josefa Tomáše, bývalého redaktora ČT v Brně. S jeho volbou

část členů ÚV KSČM vyslovila nesouhlas.

V úvodním vystoupení předseda ÚV s V. Filip zaměřil pozornost na dopad reformy veřejných financí na občany ČR. Zdůraznil, že je nutné v této souvislosti projednat předloženou kontrolní zprávu o činnosti odborných mluvčích KSČM (stínové vlády). Připomněl, že tato celosvětová krize je v podstatě vyvrcholením neřízených ekonomických procesů, které působily po celá desetiletí. Když se připojí krize hodnot, etnická, náboženská a sociokulturní, bude to mít fatální důsledky. Dále zdů-

raznil, že to není výmysl komunistů, ale historická politická zkušenost.

Konstatoval, že „neviditelná ruka trhu“ trpí totální neschopností tuto krizi řešit. Projevuje se to zadlužeností českých domácností, která je 1500 miliard. Z toho u bank je to 850 miliard korun, 600 miliard činí hypoteční úvěry a 150 miliard jsou nebankovní instituce.

Současná vláda není schopna nastalé problémy vyřešit a KSČM musí lidem nabídnout řešení. Na 6. zasedání ÚV KSČM 28. 3. 2009 bude předložen materiál: *Rozbor a aktuální přístupy KSČM*

(Dokončení na straně 2)

Z „PŘEDVÁNOČNÍHO“ ZASEDÁNÍ ÚV KSČM...

(Dokončení ze strany 1)

k hospodářské krizi, který se touto problematikou bude zabývat.

Předseda strany Vojtěch Filip zdůraznil, že **krize sama od sebe nepřivede voliče ke KSČM, ale pouze naše soustavná práce mezi lidmi.** Obrátil se na ty, kteří dostali při krajských volbách důvěru voličů, aby dbali na jediné: Abychom se nestali stranou ušpiněnou úplatky a korupcí, nebo zneužíváním veřejných prostředků. Dále věnoval pozornost dobudování odborného zázemí na úrovni centra a otázkám evropské integrace.

Na závěr zopakoval některé základní úkoly naší strany a všech komunistů. Na úrovni ZO KSČM bude důležitým úkolem posilování členské základny, rozšiřování odběru Haló novin, vymezení úkolů OV KSČM při volbách do Evropského parlamentu a obnovení nebo

aktivizování jednání zvolených krajských zastupitelů s okresními radami zastupitelů.

Místopředseda ÚV KSČM Jiří Dolejš položil důraz na důsledky krize v Evropě, kde se očekává, že se počet nezaměstnaných zvýší o tři miliony. Bezprostřední kroky vlád nejvíce zasažených zemí zatím směřují k odvrácení krize důvěry. Vlády se zaměřují nahradit výpadek poptávky značným objemem peněz. Poukázal na to, že ODS místo řešení spíš využívá krize k tomu, aby prodala svou volební agendu. Dostanou-li se totiž firmy do ztráty a budou krachovat, nižší daně jim nepomohou a malá změna daní nepřiměje ty zdravější k větší investiční aktivitě. Za klíčové politikum během krize označil sociální polštář. Proto považuje za nutné, zvýšit objem finančních prostředků na aktivní i pasivní politiku zaměstnanosti.

Místopředsedkyně ÚV KSČM Věra Žežulková informovala o závěrech z hodnocení volební kampaně do krajských zastupitelstev a Senátu. Upozornila na to, že přetahování voličů KSČM sociálními demokraty stále pokračuje. Rovněž podala zprávu o povolebním vyjednávání o krajských koalicích.

Místopředseda ÚV KSČM Jiří Mašálka ve svém vystoupení věnoval pozornost volebnímu programu pro volby do Evropského parlamentu. Položil důraz na to, že je třeba stále lidem vysvětlovat, že KSČM má jiné důvody pro odmítání Lisabonské smlouvy než ODS.

Diskuse byla zaměřena především na výsledky voleb do krajů a Senátu. Předseda klubu poslanců KSČM PČR **Pavel Kováčik** zdůraznil potřebu pomoci lidem v krajských zastupitelstvech. Konstatoval, že komunisté dostali ve výborech a komisích na starost složité resorty, které se mohou pro ně stát svého druhu pastí. Celkem diskutovalo 25 členů ÚV KSČM a další vystoupili s připomínkami.

V organizačních otázkách **místopředseda ÚV KSČM Leo Luzar** stručně informoval o stavu Projektu dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny KSČM, změnách v organizační struktuře strany, stylu a metodách práce, včetně změn Stanov KSČM, které by lépe odpovídaly stavu členské základny a potřebám efektivní práce strany ve společnosti. Dále byla provedena kontrola úkolů a po projednání schváleny rámcové plány práce VV ÚV KSČM a ÚV KSČM na 1. pololetí 2009.

V usnesení byly stanoveny úkoly vyplývající z projednaných bodů schváleného programu k obsahovým a organizačním otázkám.

Jan SATORIA

účastník zasedání ÚV KSČM

Rozpočet schválen i přes výhrady opozice

Přes výhrady komunistické opozice, že v době začínající hospodářské krize jsou příjmy (10,4 miliardy korun) nadhodnocené a výdaje (11,1 miliardy korun) podhodnocené, schválilo prosincové zastupitelstvo města Brna rozpočet jihomoravské metropole na rok 2009.

Rozpočet metropole v čele s ČSSD tedy na příští rok počítá se schodkem 764 milionů korun. Komunisté nebyli

vslyšeni ani v požadavcích utlumit spotřebu peněz na provozní výdaje a naopak podpořit kapitálové investice do budoucnosti města. Také starostové 29 městských částí neuspěli s námitkami, že jim nezbudou peníze na úhrady energií či údržbu zeleně, když dostanou z celkových příjmů města podíl opět menší.

Pokud jde o investice na příští rok, primátor Roman Onderka (ČSSD) sliboval, že v roce 2009 skončí oprava Domu umění, začne oprava víceúčelové haly Rondo, do letních prázdnin bude hotova rekonstrukce ulice Husovy v centru Brna a v téže ulici začne budování parkovacího domu pro 500 aut.

Prý se už konečně začne opravovat památka UNESCO - Vila Tugendhat a také Janáčkovo divadlo. **vž**

Zasedala Krajská rada KSČM VOLBA A ROZPOČET NA ROK 2009

Této problematice bylo věnováno zasedání Jihomoravské krajské rady KSČM v Brně. Novým předsedou tohoto orgánu byl zvolen **Josef JANČARA**, předseda OV KSČM Břeclav. Dosavadní předseda **Antonín Zralý** rezignoval na tuto funkci ze zdravotních důvodů a za jeho působení v této odpovědné funkci mu bylo vysloveno poděkování. Místopředsedy zůstávají **Pavel Novotný** (tajemník MěV KSČM v Brně-městě) a **Miroslav Vlašín** (předseda OV KSČM ve Znojmě), tajemníkem je i nadále **Vladimír Sácký** a ekonomem **Zdeněk Uhlíř** (ekonom MěV KSČM v Brně-městě).

V přítomnosti poslanců **Miroslava Grebeníčka** a **Zuzky Bebarové-Rujb-rové** i senátorky **Marty Bayerové** byl projednán a schválen rozpočet na rok 2009. Ve funkci předsedy klubu krajských zastupitelů za KSČM byl potvrzen **Stanislav Navrkal**. **KJ**

Kam se poděla kanalizace?

Nedávno byla z prostředků EU slavnostně odkanalizována městská část Brno-Líšeň. Je proto udivující, že v září minulého roku začal BVAK některým občanům Líšně vypovídat smlouvy na odvod a likvidaci odpadních vod – stočné. Léta měli tito občané připojeni své nemovitosti na kanalizaci. Z postoje BVAKu se dá odvodit, že se tomuto správci městského majetku část svěřené věci ztratila.

V této překvapivé situaci se občané části Brno-Líšeň obrátili na svého opětovně zvoleného starostu Mgr. Janiština. Ten jim poradil, ať si řeší své problémy sami. Tato reakce starosty vedla občany k založení občanského sdružení Kanalizace Ondráčkova, o. s., které bude nápomocno řešení vzniklé situace. Přístup BVAKu, MMB a ÚMČ Brno-Líšeň se snaží odsunout některé občany Brno-Líšeň za hranici zákona. Nezbyvá, než doufat, že se vzájemnou spoluprací dotčených orgánů a občanského sdružení podaří tento krajně nepříznivý stav urychleně vyřešit. O této situaci byla na TK KSČM informována přítomná média.

Kateřina HORÁKOVÁ,
zastupitelka MČ Brno-Líšeň

POMNÍK RUDOARMĚJCŮ V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI ZŮSTANE KULTURNÍ PAMÁTKOU

Ministerstvo kultury České republiky odzvonilo snaze Statutárního města Brna, Městské části Královo Pole, které zahájilo řízení o zrušení prohlášení pomníku padlým rudoarmějcům,

Městská část Brno-Královo Pole zdůvodnila svůj návrh originálně, citují: "Oprávněně se domníváme, že k prohlášení věci za kulturní památku došlo především z ideologických důvodů, nikoliv proto, že by věc vykazovala někteřou z hodnot kulturní památky. Samotný památník nepředstavuje architektonicky nebo *historicky ojedinelé dílo*." Dále ve svém zdůvodnění uvádí, že se pomník stal doslova poutním místem, že většina těchto ceremonií byla výrazem ideologické deformace, normalizace a demonstrování souhlasu s totalitním režimem. Dále „historici“ z MČ Královo Pole uvádí, že na pomníku je uvedena řada nepřesností, které nepravdivým způsobem svědčí o naší minulosti a pouze zrušení věci za kulturní památku by napomohlo vyrovnání se s naší minulostí. Korunu všemu nasadilo tvrzení, že hroby vojáků Rudé armády byly podle dostupných informací po válce exhumovány.

K těmto fantasmagoriím se vyjádřil odbor památkové péče Magistrátu města Brna, který jednoznačně vydal stanovisko, že se jedná o architektonicky řešený památník vybudovaný v roce 1946, u kterého musí být zachovány na základě odborného vyjádření Národního památkového ústavu kulturně historické hodnoty. Rada města Brna se zrušením kulturní památky nesoehlasila. Odbor kultury a památkové péče Jihomoravského kraje má ve svém vyjádření nejenom řadu datových, ale také odborných nepřesností, na základě kterých doporučuje zruše-

nterý je na Božetěchově ulici, za kulturní památku. Ministerstvo kultury jako příslušný orgán státní správy na úseku státní památkové péče vydalo rozhodnutí o zamítnutí této žádosti.

Foto Tibor Dávid

ntí kulturní památky. Národní památkový ústav nedoporučuje zrušení uvedené věci za kulturní památku, poněvadž navzdory době prohlášení je pomník architektonicky ztvárněným objektem s dějinnou funkcí, upomínající na hromadný hrob rudoarmějců z 2. světové války. Tyto důvody byly podnětem k prohlášení za kulturní památku a trvají nadále.

Ministerstvo kultury zhodnotilo všechny předložené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a rozhodlo o nezrušení prohlášení

pomníku padlým rudoarmějcům, který je umístěn na Božetěchově ulici v Brně-Králově Poli, za kulturní památku. V dané věci nebyl prokázán mimořádně závažný důvod pro zrušení prohlášení za kulturní památku. Pomník vykazuje znaky kulturní památky, protože je stále nositelem významných architektonických, urbanistických a historických hodnot. Jedná se o mimořádně hodnotný doklad naší nedávné historie.

Působí tragikomicky, když navrhovatel zdůvodňuje zrušení kulturní památky především ideologickými důvody a nebere v úvahu, že rozhodující je skutečnost, zda předmětný pomník má nebo nemá znaky kulturní památky podle Zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb., v platném znění.

**Doc. Ing. Jan Satoria, DrSc.,
předseda MěV KSČM v Brně**

K pořadu Máte slovo na ČT 1 dne 20. 11. 2008

PAN POSLANEC MAREK BENDA SE POHYBUJE JINDE!

V uvedeném pořadu uváděném M. Jílkovou na téma Komunisté se vracejí k moci, řekl tento ctihodný poslanec na adresu komunistů, že hlásají třídní boj a třídní nenávisť a neodvolali tento postoj k bohatým vrstvám společnosti.

Pan poslanec Benda nemá čas sledovat články „absurdního dramatika“ Karla Steigerwalda v deníku DNES s podtitulkem Mladá fronta (asi se stydí za tento název – od roku 1945 existující). Otírá se o komunisty, kde může jazykem 4. cenové skupiny nebo řečí bulváru! Příkladem za všechny je jeho úvaha z 21. listopadu 2008. Prý experti vyhrožují opakovaním pogromů z éry nacismu... proti Romům... jsou to škůdci a veřejný nepřítel, vyhladit je asi přímo nemůžeme, ale za pokus to stojí... důvodů je dost: oni nepracují, kradou, smrdí, mají moc dětí... ale existují důvody mnohem pádnější: masové vraždy, zavírání statisíců lidí bezdůvodně do vězení, oplocení republiky ostnatým drátem, plundrování krajiny, masové krádeže soukromého majetku, popravy žen, krádeže dětí, zákaz povolání, zákaz studia, nucené práce statisíců... to jsou mnohem pádněj-

ší důvody k pogromu než hluk, zápach, hodně dětí a lenost vyžírků. A přitom na komunisty, kteří to vše spáchali, nikdo nikdy s holemi a noži nevyšlápl... pročpak si bílá síla nevyšlápne s holemi na komunistický sraz, nečíhá na komunisty, když jdou v noci ze schůze? ... Podtrhuji výzvu k násilí!

Pan poslanec Marek Benda postrádá znalosti z dějin světa i našeho národa. Od 8. listopadu 1917 kapitalistický svět vedl TŘÍDNÍ BOJ proti sovětskému Rusku, proti Sovětskému svazu, neštítel se využít a zneužít hitlerovské Německo a jeho spojení v tomto úsilí zničit pokus o jiné než kapitalistické uspořádání společnosti. A dnes si vybíjí zlost na všech, kdo podle jejich názoru mají jiné názory, jiný přístup k řešení společenských problémů doby, kdo stojí v cestě globálnímu buldozeru. Zákaz komunistů byl už proveden po nástupu Hitlera k moci, u nás za druhé republiky po Mnichovu 1938 a opakuje se tato snaha dnes opět. Pane poslanče Marku Bendo, přemýšlejte o tom, KDO SKUTEČNĚ VEDE TŘÍDNÍ BOJ, kdo hlásá třídní nenávisť globálních rozměrů?

KJ

MASARYKOVA UNIVERZITA JUBILUJE

Úsilí několika generací vědců, politiků a dalších osobností veřejného života nebylo marné: 28. ledna 1919 – před 90 lety – přijalo Národní shromáždění zákon z řízení druhé české univerzity v Brně pod názvem MASARYKOVA UNIVERZITA s fakultami právníkou, lékařskou, přírodovědeckou a filozofickou. Kolektiv profesorů těchto fakult zvolil svůj první akademický senát v čele s rektorem Karlem Englišem, prorektorem Pavlem Kučerou, který byl současně děkanem lékařské fakulty; děkanem právníké fakulty byl zvolen František Weyr. Postupně byly získány nebo postaveny nové budovy a potřebné prostory pro přednášky, semináře, knihovny a pracovny pedagogů i dalších pracovníků MU.

17. listopadu 1939 uzavřeli nacisté české vysoké školy. Budova právníké fakulty na Veveří ulici se stala hlavním sídlem gestapa pro Brno a celou Moravu, sídlem stanného a tzv. lidového soudu, mučírny odpůrců nacismu. Kounicovy koleje proměnili nacisté ve věznici a mučírnu a na nádvoří pod sgrafitem sv. Václava vzniklo popraviště – na 1300 km smrti odsouzených tu vydechlo naposledy. Na filozofické fakultě vznikl oberlandrát (český název „úřad vrchního zemského rady“ se neujal), lékařská fakulta byla přidělena hitlerjugend a přírodovědecká německé technice. Značná část zařízení a písemností fakult byla zničena, mnoho pedagogů, studentů i dalších pracovníků bylo uvězněno a jejich život skončil v koncentračních táborech nacistů. Jejich památku připomínají obyvatelům Brna ulice Tvrdého a Grohova, Václavkova, Helfertova.

Den osvobození Brna od nacistické okupace – 26. duben 1945 – byl současně dnem zahájení prací na obnově normálního života univerzity. „Úřadováním“ nacistů utrpěly nejvíce budovy právníké a filozofické fakulty. Postupně se podařilo vytvořit předpoklady k zahájení vysokoškolské výuky na všech fakultách.

V roce 1946 přibyla k nim fakulta pedagogická, v letech 1952-1960 fakulta farmaceutická, která se však odstěhovala do Bratislavy. V letech 1960-1989 byla MU přejmenována na Univerzitu Jana Evangelisty Purkyně – tento název se příliš neujal a po roce 1989 byl přidělen nové univerzitě v Ústí nad Labem, Právníká fakulta v letech 1950-1969 v Brně neexistovala.

Po roce 1989 vznikly další fakulty: ekonomicko-správní, informatiky, sociálních studií, sportovních studií, jako celouniverzitní pracoviště Mezinárodní politologický ústav. Přijímací řízení je dnes ve znamení testů studijních předpokladů žadatele o vysokoškolské studium. Největší zájem v posledních letech je o studium jazyků a právní vědy. Ne všichni zájemci jsou přijati. Problém je mnohdy získat zaměstnání odpovídající získanému vzdělání.

Většina vysokoškolských pedagogů se kromě vzdělávání a výchovy posluchačů podílí na rozvoji daného vědního oboru. Vycházejí jim články, stati a recenze ve sbornících prací jednotlivých fakult MU, v učebních textech a skriptech, v denním tisku a časopisech, v monografiích i publikacích vydávaných i v celostátních nakladatelstvích. O jejich práci je zájem i v zahraničí. Vystupují na vědeckých konferencích a sympoziích u nás i v zahraničí.

Od roku 2004 probíhá v těsném sousedství Fakultní nemocnice v Bohunicích výstavba tzv. Univerzitního kampusu. Na podzim 2005 přesídlilo již 150 vědců z lékařské a přírodovědecké fakulty do Integrovaných laboratoří biomedicínských technologií; další pavilony pro tyto fakulty jsou ve výstavbě. Stavbařů budují pavilony a sportovní haly pro fakultu sportovních studií MU. Studentům, badatelům z nedaleké moderní budovy Moravského zemského archivu i dalším nakupujícím slouží od počátku loňského listopadu nákupní centrum Campus Square s obchodním domem Tesco.

V květnu se u příležitosti 90. výročí založení MU má uskutečnit tzv. absolventský sraz. Podařilo se sestavit seznam 125 tisíc těch, kteří na MU vystudovali. Patřím mezi ně. Vzpomínám na přednášky filozofů, historiků, psychologů i jazykovědců, kteří mně poskytli vědomosti pro učitelské povolání i pro působení ve veřejném životě. Jejich stati a knihy nám mají i dnes co říci. Není pochyb, že i nadále bude MU plnit své poslání předního a moderního vysokoškolského pracoviště.

Karel JANIŠ

Václav BĚLOHRADSKÝ jubilentem

Filozof, sociolog a politolog Václav Bělohradský si 17. ledna 2009 připomíná 65 let svého života, studium na pražské univerzitě, působení na katedře filozofie, odchod do Itálie v roce 1970, výuku sociologie na univerzitě v Janově od roku 1973 a od roku 1991 v Terstu i v Praze. Nejvíce publikuje v příloze Salon ve čtvrté příloze deníku Právo. Sborník jeho statí vyšel v nakladatelství Slon v roce 2007 pod názvem Společnost nevolnosti. Autor v úvodu uvádí, že pocit nevolnosti je všudepřítomný, je úporný, všeho je moc – informací, jídla, odpadků, lidí, obalů, knih, znaků, politických programů, míst, kam odletět na dovolenou, nabídek na půjčky,... musí být nějaká mez, nějaká hranice, za níž už nelze věci tohoto světa využívat a konzumovat, ale jen uctívat. Kde je ta mez, nevíme. Autorovi je NEVOLNO z toho, že mnoho intelektuálů a politiků v postkomunistických zemích vyměnilo ochotně roli spojenců za roli ochotných pomahačů... ochotný pomahač je špatný přítel, protože jen využívá sílu svého protektora...

Ve statí Tyranie hodnot uvádí, že od první světové války je

obecným pozadím moderní společnosti přesvědčení, že smysl není než velký cíl, jehož uskutečnění je záležitostí síly a rozhodnutí – všeho lze dosáhnout, stačí jen vůle a síla... dnes je jím americký zápas o mocenský monopol nad světem a vtahování všech historických světů do univerzální říše růstu Růstu (pojem, který Bělohradský používá při charakteristice dnešního světa). Moderní lidé jsou tyranizováni velkými cíli, kterým říkáme hodnoty. Když tyranie hodnot ovládne stát, když jej promění v nástroj nesmlouvavé obrany nejvyšších hodnot, když političtí vládců začnou odvozovat legitimitu z velikosti svých cílů, začnou myslet jako modelový autor reklamy na adidasky – v jejich očích je pak nejen etické, ale nutné uskutečnit „za každou cenu“ (viz s. 213-214).

Procházet houštinami úvah jubilanta bývá někdy obtížné, ale stojí za to prodat se jimi na jasnou mýtinu a přemýšlet s autorem. Hledáme-li v houštinách jedlé houby, narazíme i na zelenou jedovatou houbu. Hledejme ve statích Bělohradského ty houby jedlé, je jich v nich dost!

Karel JANIŠ

O ZAMĚSTNANECKÉ PARTICIPACI

Vladimír ŠAUR

Členům KSČM je málo známo, že levicoví ekonomové v Evropě už několik desetiletí usilují o to, aby se zaměstnanci podniků velkých i menších vhodným způsobem podíleli na samosprávném řízení svých pracovišť a tím i v kapitalistických podmínkách se zvýšila zainteresovanost pracovníků na hospodářských výsledcích. Zčásti s tím už začali někteří prozíraví vlastníci výrobních prostředků, u nás některé prvky samosprávy zaváděl např. Tomáš Baťa, pochopitelně jen v rozsahu, který jemu vyhovoval. Je jasné, že tato změna ještě není krokem k (samosprávnému) socialismu, tj. něčemu, co by připomínalo poměry v bývalé Jugoslávii za Tita. Mnoho ekonomů však nevyklučuje možnost, že ve vhodných situacích by větší rozsah samosprávy mohl vést k prosazení dalších reforem, které zvláště v situaci hrozící velké hospodářské krize by byly přechodem k něčemu, co se u nás zavádělo po zestátnění klíčového průmyslu 28. 10. 1945. Státní intervence některých amerických firem totiž krokem tímto směrem objektivně jsou. Na toto téma připravuje ÚV KSČM pravděpodobně ke konci února konferenci či seminář s mezinárodní účastí, kde mají vystoupit odborníci i poslanci. Zájemci z Brna jsou vítáni.

Je třeba vědět, že krátce po roce 1989 i u nás se o zaměstnaneckých akciích i podnikové samosprávě poměrně hodně uvažovalo. Jenže lidé kolem V. Klause, V. Dlouhého či Tomáše Ježka tento směr zamítli a byla provedena kupónová privatizace, která směřovala jinak – a nakonec se ukázala jako podvod, protože hodnota takto vydaných akcií byla pochopitelně nízká. Má-li mít zaměstnanecká participace smysl, musí být zajištěno, aby podíly na hospodářských výsledcích obdrželi právě jen zaměstnanci podniku, nikoliv spekulanti skupující jejich „akcie“, a aby k těmto podílům měli přístup všichni zaměstnanci, tj. i nově přijímaní a mladí – kupónová privatizace byla lidem mladším 18 let nepřístupná, ač mělo jít o emise akcií nesoucích výnos i po mnoha letech. Bude proto dobré vyslechnout si názory pro i proti, přednesené na konferenci a publikované po ní v levicovém tisku, který bychom měli od konce února pozorněji sledovat – Futura patrně z konference vydá sborník. Odborné zázemí KSČM počítá s tím, že materiály k této tematice budou východiskem k dalšímu upřesňování modelu socialismu pro 21. století.

Je ovšem třeba říci, že představy o „konkurenceschopnosti“ samosprávně

organizovaných podniků s nadnárodními řetězci a monopoly typu ČEZ jsou iluzorní, pokud samosprávné podniky nedosáhnou výrazně vyšší produktivity práce, aby v konkurenci s giganty obstály. A to je nesporný cíl v případě, že samospráva bude zavedena jen v malých kolektivech velikosti výrobních či zemědělských družstev, zatímco velké celky se samosprávně nepodaří zorganizovat. A navíc: žádná samospráva ještě neznamená, že představa každého pracovníka bude realizována. Čím větší podnik, tím menší možnost jednotlivce uplatnit svůj názor.

Pokud se kritizovalo odcizení pracujících v podmínkách centrálního řízení před rokem 1989, platí, že v podmínkách samosprávy bude možná pocit odcizení jednotlivce ještě vyšší, dostanou-

li se do čela samospráv lidé, s nimiž příslušný jednotlivec nebude souhlasit a octne se v menšině proti lobbistům, kteří tyto, zpravidla neschopné lidi budou prosazovat. V takových situacích státní, tj. centrální zájem, i když pracovníkům odcizený, fakticky reprezentoval jejich vůli. A z Jugoslávie jsou zkušenosti s tím, že nesprávně vybraní lidé, byť demokraticky zvolení, přivedli mnoho podniků ke krachu – a odnesli to hlavně řadoví zaměstnanci.

To vše jsou problémy, k nimž je třeba postavit se čelem, a nedomnívat se, že o tom rozhodnou jen „ti nahoře“. I my, řadoví komunisté, řekněme svůj názor a pišme jej do stranického tisku; choďme na diskusní čtvrtky a vyhledávejme kontakty s členy odborného zázemí v naší městské organizaci!

Proč beru miliony?

To je titulěk článku předsedy představenstva ČEZ Martina ROMANA v deníku DNES z 11. prosince 2008. Autor zřejmě reaguje na nepříznivý ohlas informace, že vydělal 667 milionů korun českých. Uvádí, že při nástupu do funkce v ČEZ v roce 2004 podepsal též tzv. opční program. Cena akcií ČEZ se pohybovala kolem 100 korun a nikoho nenapadlo, že by bylo možno na jejich růstu vydělat velké peníze... Kdyby akcie vyrostly o 10 %, generální ředitel by vydělal 7 milionů, a to by bylo všem jedno (*těto věty si všimněme: kdo je to VŠEM??*). Jenže akcie ČEZ vzrostly desetkrát. Akcionáři najednou měli z kupónové knížky – kteří si nechali akcie ČEZ – místo 33000 Kč téměř 400000 Kč. Hodnota státního podílu vzrostla ze 40 miliard na 320 miliard korun a v červnu 2008 to bylo 550 miliard korun. Stát letos (*v roce 2008 - moje pozn. KJ*) prodal na burze necelých 5 % svých akcií a vydělal na tom 34 miliard, které investoval do stavby silnic a dálnic...

Podle Martina Romana média a veřejnost strhl jiný příběh – 0,5 % si mezi sebe rozdělilo na 30 manažerů a největší podíl podle systému schváleného před jeho příchodem do firmy, dostal on. Byl by rád „ten, který státu vydělal téměř 300 miliard“, ale je z něho asi navždy „ten, co si odnesl 667 milionů“. Zatím prý z nich získal JEN 70 (*podtrhuji*) a další jsou v akciích, jejichž cena kolísá. Připouští, že člověku s průměrným platem je úplně jedno, jestli to bylo 667 milionů nebo 300 miliard. Uvádí, že ze zisku zaplatil daně, dal 100 milionů na založení základní školy a gymnázia a stipendia pro nadané žáky. Je z učitelské rodiny a váží si vzdělání.

Zajímavé je ukončení článku: CENU ELEKTRINY NESTANOVUJE MARTIN ROMAN, ALE TRH a to je už jiný příběh. – Jde o další kapitolu do publikace o kapitalismu obnoveném po listopadu 1989 v naší zemi.

KJ

Důsledky krize kapitalistického systému, která loni započala ve Spojených státech amerických. I když nás vládní představitelé ubezpečují, že všude kolem nás už její důsledky jsou zřejmé, nás se prý moc nedotkne, půjde zřejmě o zbožná přání. Uplyne 20 let od velké listopadové sametové přípravy k návratu naší společnosti ke kapitalismu, 70 let od nacistické okupace Čech a Moravy, propuknutí druhé světové války, uzavření českých vysokých škol. A budou pokračovat ty každodenní obavy značné části občanů, jak vyjít s platem, mzdou nebo důchodem, když výdaje na základní potřeby člověka neustále rostou.

Rok 2008 byl ve znamení několika významných událostí. Na Pražský hrad byl podruhé zvolen Václav Klaus. Pojem „přeběhlík“ se stal obvyklým označením těch, kteří hlasovali „podle svého svědomí“ – na nich závisí existence vlády Mirka Topolánka. Ústavní soud neshledal rozpor mezi Lisabonskou smlouvou a naším ústavním pořádkem, i když pouze v těch jejích částech, na které poukázali prezident republiky a senátoři. Uskutečnily se krajské a senátní volby, které skončily vítězstvím ČSSD. Všech dosavadních 13 hejtmanů skončilo ve svých funkcích, někteří dávali nahlas najevo značnou nelibost (např. Petr Bendl), jiní s těžkým srdcem řekli, že nic netrvá věčně!

Postupně proběhlo několik vrcholných jednání politických stran: VII. sjezd KSČM (jeho materiály jsou již k dispozici v souhrnném vydání), mimořádný sjezd Strany zelených (v němž se moci pevně chopil Martin Bursík) a 19. kongres ODS. Zelení se „vyznamenali“: dokázali „přesvědčit“ ČSSD ke společnému návrhu Jana Švejnara do funkce prezidenta republiky a vyprovokovali ODS k nadměrnému úsilí ke zvolení Václava Klause do této funkce. Je obdivuhodné, že šest zelených poslanců a čtyři místa ve vládě často podstatně ovlivní události. Ale svým sjezdem si „zavařili“ – z krajských zastupitelstev „zmizeli“. A kongres ODS? Byl po celé tři dny vyslán v přímém přenosu na ČT 24. Vše bylo rozhodnuto v zákulisí: až na jednu personální změnu JEDEME DÁL v REFORMÁCH – žádné „poučení z krizového vývoje ve straně společnosti“ se nekonalo! Kongres ODS se několikrát v diskusi snažil vysvětlit porážku v krajských a senátních volbách nedostatky v komunikaci s občany. Nikoliv, pánové, rok 2008 byl ve znamení rostoucích cen plynu, elektřiny, vody, nájemného, vláda zvýšila DPH, není potřeby a služeb

pro každodenní život člověka, aby se jejich ceny nezvýšily. Nemluvě o snižování sociálních dávek v případě onemocnění, o poplatcích ve zdravotnictví, o opožděné valorizaci důchodů. TO JE TA VAŠE „komunikace“ s občany!! Kde jsou sliby, obsažené ve smlouvě ODS s občany s června 2006? Ta byla odhozena do koše! O tom se na kongresu nehovořilo, to je pravá příčina neúspěchu ODS vůbec! Dojemnou součástí kongresu ODS bylo vystoupení Václava Klause, že se pro nesouhlas s politikou vedení ODS vzdává čestného předsednictví

Obavy z nového roku

*Je večer, poslouchám zprávy ČTK,
pozoruji smutně, jak život odtéká,
co je to v světě nových událostí,
ale pro lidi většinou jenom k zlosti.
Války, požáry, dopravní nehody,
matka týrá dítě, kojence pohodí,
zločinci se neuvěřitelně množí,
milenu s AIDS si přizvou k loži
a také drogami lidé životy si ničí.
Dumám, co ovlivňuje naše životy?
Je to přece kapitalismus. A co ty?
Když bude v lednu všechno laciné,
budeš štěstím bez sebe. Nebo ne?*

Bohumír POSPÍŠIL

Pořad Máte slovo na ČT 1

KOMUNISTÉ SE VRACEJÍ K MOCI

Poněvadž probíhala jednání o složení vedení krajských zastupitelstev a v některých krajích ČSSD vytvořila „koalici“ s KSČM, naše televize „varovala“. Čtyři vybraní antikomunisté spustili v uvedeném pořadu ČT 1 kanonádu na vysoké úrovni 20. listopadu 2008.

Exsenátor Martin MEJSTRÍK vycházel ze senátního materiálu *Proč má být KSČM zrušena*, který obsahuje celkem 76 důvodů – některé z nich citoval. Přidal citace z *Manifestu KS* Marxe a Engelse i z publikace *Dějiny KSČ*. KSČM podle jeho názoru byla na ministerstvu vnitřní registrována jako územní organizace KSČ v Čechách a na Moravě.

Bývalý politický vězeň z 50. let, dále středoškolský pedagog s poslancem Markem BENDOU (ODS) se shodovali v tom, že neexistuje rozdíl mezi nacismem a komunismem, že komunisté

ODS – mnozí delegáti slzeli a jiní řekli, že jde o zradu.

Po celý rok jsme byli svědky několika vln antikomunismu. Zejména to bylo u příležitosti výročí událostí v únoru 1948, v srpnu 1968 a částečně i při aktualizaci 90. výročí založení Československa. A Senát podal návrh na zákaz činnosti KSČM, který iniciovali známí antikomunisté Jaromír Štětina a Martin Mejstřík. Už sbírají podpisy pod příslušnou petici!

Po celý rok jsme byli svědky rostoucí úlohy našich médií, zejména televize. Daniela Drtinová, Martin Veselovský, Jakub Železný se stali „tvůrci“ naší každodenní politiky prostřednictvím pořadu Události, komentáře na ČT 2. Samostatnou kapitolou je Václav Moravec, jehož Otázky nás navštěvují každou neděli – vypadá to tak, jako by si „zprivatizoval“ vysílání naší televize.

Úloha těchto „tvůrců“ se zvláště projevila při obou prezidentských volbách i při krajských a senátních volbách! Je škoda, že při olympiádě neexistuje disciplína „skákání do řeči levicovým politikům“, měli by šance získat medaile, které by byly důvodem k oslavám.

Začíná předsednictví ČR v Evropské unii. Jak se bude vyvíjet situace na naší politické scéně? Vznikne napravo od ODS nová politická strana? Věnujeme se plnění závěrů VII. sjezdu KSČM v našich podmínkách a připravujeme se na volby do Evropského parlamentu. Ať nás k nim jde co nejvíce.

jako strana měli být zakázáni, KSČM se jasně neoddelila od zločinné minulosti.

Pokud se snažil europoslanec Miloš Ransdorf uvést věci na pravou míru, velice rychle vystoupila Michaela JÍLKOVÁ jako uvaděčka pořadu: Pane europoslanče, mluvíte k věci! Takže ve skutečnosti pět antikomunistů mělo možnost pokračovat v kanonádě a snaha M. Ransdorfa hovořit byla Jílkovou v zápětí umlčena! Existuje další kandidát v disciplíně SKOKU DO ŘEČI levicovým politikům zejména představitelům KSČM. Na některou medaili by doskočila!

Naskytá se otázka, zda má vůbec smysl jít do takového pořadu, v němž je povolen pouze štěkot a nenávisť vůči komunistům a představitelům KSČM je povoleno – pouze mlčet! **KJ**

Sborník příspěvků k dějinám a výstavbě Brna XXI vydal Magistrát města Brna a Archiv města Brna v roce 2008. Má 684 stran, 17 nebarevných a 81 barevných příloh. U každého článku i studie jsou uveřejněny další nebarevné fotografie osobností, dokumentů a dalších doplňků vztahujících se k textu. Dotace z rozpočtu města Brna umožňuje zájemci získat uvedený sborník za skutečně pouhých 196 Kč.

Starších dějin se dotýká několik článků a studií, např. Jihomoravská města v souboji o český trůn v letech 1306-1310, Václav III. a Brno, Lékaři v Brně v předbělohorském období, Památník neboli štambuch-pramen k poznání pozdně osvícenské společnosti na Moravě, Šerm ve středověkém Brně z pohledu jednoho kamenného kachle, Pannovnické konfirmační listiny pro město Brno z let 1633-1720, Knihkupecký obchod v Brně a v Olomouci od 20. let 18. století do roku 1772, část II. Do 19. století už patří studie o životě jednoho hubyilmilovného barona – Karla Daublebského, citele Mozartovy hudby žijícího mezi Brnem a Salzburgem.

Posledních dvou století se týkají články a studie o oslavách 60. výročí nastoupení Františka Josefa na trůn v prosinci 1908 v Brně, o prostoru mezi brněnskými nacionálními korzy – Němci na Běhounské a Češi na České ulici – v letech 1918-1928 – jde o výsledky výzkumu Rašínovy a Jakubské ulice; o ideové rovině Výstavy soudobé kultury v Československu roku 1928 v Brně, o počátku elektrického osvětlení v divadle – k 125. výročí otevření Mahenova divadla, o klášteře a škole kongregace milosrdných sester v Brně-Líšni (jde o charakteristiku téměř 90 let existence zařízení, které založil hrabě Egbert Belcredi v roce 1864). Velká pozornost je věnována i sportu, a to vybudování stadionu Sokola Brno I, so-

kolským tělocvičnám v letech 1862-1929 a vzniku lyžařského oddílu v Brně a jeho činnosti v letech 1916-1920.

První městský architekt Franz Holik (škola a kostel na Křenové ulici), prof. MUDr. Otakar Teyschl, malíř Antonín Procházka a pedel právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně – odbojář Alois Zíma – mají též své místo v 21. sborníku Brno v minulosti a dnes.

Čtenáře občasníku ECHO jistě zaujme magisterská diplomová práce z roku 2006, v níž Martina Langrová věnuje pozornost bytové otázce dělníků v Brně v letech 1890-1910 na příkladu ulice Cejl. Využila výsledků výzkumu u 150 dělníků, kteří ve sledovaném období se přihlásili k bydlišti na této ulici a kteří pracovali v továrnách.

V úvodu sborníku primátor města Brna Roman Onderka připomíná text prvního ročníku sborníku Brno v minulosti a dnes vydaného v roce 1959, že „Poznání minulosti Brna jsme velmi mnoho dlužni“. Uvádí, že tento sborník

byl tehdy založen z iniciativy Komise pro dějiny města Brna a že výsledkem práce komise bylo vydání dvoudílné publikace o dějinách Brna. Nedávné diskuse brněnských historiků i pracovníků příbuzných oborů dospěly k závěru – vytvořit moderní, komplexní a objektivní dějiny Brna.

Podle zprávy v denním tisku městští radní schválili 29. října 2008 částku 15 milionů korun pro léta 2009-2018 na přípravu a tisk Velkých dějin města Brna. Radní schválili smlouvu s Masarykovou univerzitou, která se bude na vydání tohoto unikátního sedmisvazkového díla podílet s Archivem města Brna. Půjde o zpracování dějin vývoje a utváření města Brna v souvislostech politického, ekonomického, sociálního a kulturního vývoje země a státu.

Dosud 21 vydaných sborníků „Brno v minulosti a dnes“ významně přispělo k rozšíření znalostí o minulosti našeho města, ale souvislý text však nemohou nahradit.

Demonstrace před Úrazovou nemocnicí.

Foto © Tibor Dávid

ÚRAZOVÁ NEMOCNICE UŽ PATŘÍ BRNU

Tibor DÁVID

Zákon o převodu Úrazové nemocnice v Brně z vlastnictví státu na město Brno, nabyt na sklonku roku podpisem prezidenta republiky Václava Klause právní moci. Ministr zdravotnictví Tomáš Julínek (ODS), si chce stěžovat u Ústavního soudu.

Jeho cílem je znemožnit Julínkův plán úrazovku zrušit a budovy s pozemky v centru města lukrativně prodat. Brněnští politici, zvláště z ČSSD, KSČM a zčásti KDU-ČSL, platnost zákona vítají. Poslanec Vojtěch Adam (KSČM) uvedl, že zvítězil zdravý rozum. Dodal, že zachování úrazové nemocnice je zásluhou všech, kterým šlo o její zachování.

ÚN převezme primátor Roman Onderka. S hejtnanem Michalem Haškem (oba ČSSD) jsou připraveni postarat se o její rozvoj. Komise města a kraje v lednu zahájí inventury majetku a zjistí, jak to vypadá se zaměstnanci a jak vypadají smlouvy s VZP, uvedl náměstek brněnského primátora Daniel Rychnovský, zodpovědný za zdravotnictví.

Michal Hašek po Julínkově zrušení traumatologického centra

v ÚN a zřízení traumacentra ve FN v Bohunicích řekl, že v Brně mají být centra dvě. ÚN by se stala záložním traumacentrem pro Moravu. Rizika - dálnice D1, letiště a mezinárodní železniční uzel vyžadují dostatek kapacit pro krizové situace. Status traumacentra by měl Úrazovce vrátit. Území krajů Vysočina, Jihomoravského a části Zlínského, nemůže traumacentrum ve FN v Brně-Bohunicích stačit. Úrazovka řešila 50 procent polytraumat na jižní Moravě, 40 FNB a jen 10 procent léčila FN u sv. Anny. Pokud v úrazovce traumatologická péče skončí, nemocnice se zaměří na jinou zdravotní péči.

Odborové organizace v ÚN uvedly, že věří, že nový zřizovatel se bude o nemocnici starat lépe než ministerstvo. Očekávají, že dokáže komunikovat se zaměstnanci a bude nemocnici rozvíjet. Doufají, že převod na město proběhne v klidu a kompletně. Jsou přesvědčeni, že žádný majetek nelze do FN v Bohunicích z ÚN převádět. Dva právní rozborů, které si nechaly vypracovat se shodují, že přesun majetku, jaký zorganizoval ministr Julínek, je protiprávní. Poděkovali všem, kteří pomohli nemocnici zachránit.

• **STARONOVÝ předseda ODS Mikeš TOPOLÁNEK na 19. kongresu ODS řekl:** „Na základě námi prosazených reforem je možné úspěšně exekutivně dovládnout“. V této větě je obsažen celý horizont, na který nyní pod jeho vedením ODS dohlédne, není toho ani o pět více – konstatoval Martin Weiss v Lidových novinách 8. 12. 2008 a pokračoval v citaci: „Ve sněmovně jsme ztratili většinu. Chovejme se, jako bychom žádnou druhou vlnu reforem nikdy neplánovali. Do konce funkčního období můžeme zůstat sedět ve vládě, zadávat zakázky a vydávat vyhlášky. Co bude dál, o to se teď nestarejme.“ A komentátor deníku si právem klade otázku, jak mohli delegáti dát tomuto programu svou důvěru? A uvádí, že se šedesát procenty si Topolánek nebude moci moc vyskaňkovat... Kongres tu diskusi, která by provětrala vzduch, nepřinesl... řečníci volili zástupná témata, chytali se mlhavých pojmů... „étos“, „reflexe“, „komunikace“... Topolánek zjevně usoudil, že postačí kosmetická sebekritika... odpovědnost odhrnul na nejrůznější objektivní příčiny... na některé karamboly pohodlně zapomněl... na svůj rozháraný osobní život... jak zachraňoval před soudem Jiřího Čunka (*ten má super-hroší kůži!!*)... Klaus pro Topolánka a jeho tým znamená rezignaci na dlouhodobou budoucnost ODS. Topolánkovi kritici ukázali svou nepřipravenost... ministr Říman „prozradil“, že dnes trvá zasedání výkonné rady hodinku a půl, nikdo se na nic neptá, nikdo nic neřeší“. A komentátor deníku dodává, že otevřeně diskutovat nemají proč a ani nemohou. (*Vskutku exkluzivní poměry uvnitř ODS, která ráda známkuje demokracii KSČM, kam se „posunula“ ODS pod „velením“ kaprála Topolánka??*)

• **KONGRESEM TO NEKONČÍ** – Napsal každodenní komentátor událostí Ivan Hoffman v Deníku 8. 12. 2008. Uvedl mimo jiné, že delegáti kongresu se sice škorčili, ale... čeká je banální realita, ve které se budou místo s kolegy stejně aktivní skupiny potkávat s obyčejnými lidmi (*skutečně se s nimi budou setkávat, jak slibovali novopečení členové vedení ODS??*), ti místo otázek, kam politicky směřovat, jak oslovit konkrétní cílové skupiny nebo jak oslovit cílové skupiny (*jak o tom hovořil Petr Bendl, Petr Nečas nebo „náčelník“ zemědělců – ten zejména za svůj rezort!!*)

ŘEŠÍ PŘÍZEMNÍ KAŽDODENNÍ PROBLÉMY: jak si najít či udržet práci, jak vyžrát na

zdravotnictví, na čem ušetřit, jak důstojně přežít. (*O tom předseda a místopředsedové ODS i členové výkonné rady ODS nic nevědí a třídní jednání 19. kongresu ODS se těmito problémy nezabývalo!!*)

• **CO ODS NECHCE VĚDĚT** – To je titulky v Lidových novinách 8. 12. 2008. Jeho autor, politolog Bohumil Doležal (1940) konstatoval, že prezident nesouhlasí s politickou linií Topolánka a vytýkat mu podraz je neopodstatněné... Bém přecenil význam estetické stránky vystoupení a nedocenil obsah... Topolánkovo vítězství bylo přesvědčivé, vedení strany bude stabilnější... máme menšinovou vládu, ale máme i menšinovou opozici... vláda nemá sílu vládnout a opozice nemá sílu ji svrhnout... ODS se jakémusi rozštěpení nevyhne, otázka je jen, kdy k němu dojde a kolik lidí odejde... čím více bude ODS opět na vládních křeslech

STŘÍPKY O NEPOUČITELNÝCH

a oddalovat neodvratné volby, tím pro ni ty volby dopadnou hůře... ODS se změnila... bohužel se ale zdá, že o tom raději nechce vědět. (*Průběh 19. kongresu ODS prokázal, že život značné části občanů ČR probíhá v jiném poschodí a nikoliv v přepychovém hotelu – pro vybranou „elitu“ modrých!!*)

• **TAK ZNOVU S VRAKEM NA TRATĚ. ALE JAK JINAK?** – Je název článku v deníku Dnes 18. 12. 2008. Martin Komárek v něm uvádí, že ODS je havarované auto, je rozumné ho pustit za volant a ten vrak na silnici? Silná většina delegátů ODS usoudila, že ano... v předsálí kongresu panovala beznadějí nebo černý humor... nenašel se nikdo, kdo by zvedl krví potřísněný prapor, a tak modří vybírali mezi větším a menším zlem... ODS dala přednost Topolánkovi. V to, že ji vyvede z krize a vyhraje příští volby, však věří málokdo... Staronovému předsedovi nahrál Václav Klaus neskrývanou záští... Martin Říman označil Klausovo chování za „malé“ a „pitomost“... Bém předvedl velmi slabý, až zmatený výkon. Režie kongresu byla zcela v rukou Topolánkova týmu... Otřesená, vystrašená osádka vozu svěřila volant znovu zkušenému, ale vzteklému a nenapravitelnému řidiči... není jasné, zda řízení funguje, kdy se zadřou ložiska, vyklepat plech a nechat to přestříkat... Jistá naděje ODS spočívá v jedině věci: Paroubkův oran-

žový nákladák není také nic jiného než vyklepaný vrak nastříkaný na oranžovo, a jak pěkně mu jezdí! (*Komentátor se nezapře svými štávnatými, ale výstižnými charakteristikami dění na kongresu lidí „zvláštního ražení“.*)

• **ZACHRÁNCE ODS?** Pod tímto názvem byl v deníku DNES 10. 12. 2008 uveřejněn rozhovor s novým prvním místopředsedou ODS Davidem Vodrážkou (1971), starostou Prahy 13. Chce se soustředit na to, aby ODS fungovala jako jeden nerozhádaný tým a z první schůze vedení ODS v Kramářově vile má dobrý pocit, nebyla tam žádná rivalita nebo řevnivost... kdyby nevěřil, že se podaří zvrátit preference a vyhrát volby v roce 2010, byl by samozřejmě blázen, kdyby do toho vůbec chodil... obrovské riziko to samozřejmě je... chybí v ODS vnitřní, profesionální komunikace... s členy na nejnižších úrovních... chce, aby i ten poslední věděl, jak záměry ODS vysvětlovat svým známým, kamarádům a kolegům... pomocí průzkumů zjišťovat, co lidi trápí... ale styl konzervativní strany není dělat populistickou politiku, reagovat okamžitě, když lidé budou cítit jako problém zvýšení nájemného a my ho okamžitě snížíme... pravicová politika hledí do nezačleněné budoucnosti... ODS nesmí uhnout od svých hodnot a zároveň musí vědět, co lidé chtějí, a snažit se tomu přizpůsobit, ale ne se úplně otočit na podpatku (*absolvent Vysoké školy finanční a správní v Praze chyběl v matematice a překládá kulatý čtverec nebo hranatou kouli*). Jako konkrétní příklad, co ODS udělala špatně, uvádí David Vodrážka poplatky ve zdravotnictví, JE JEJICH ZASTÁNCE, ale obzvláště zdravotnické reformy se neměl scvrknout na poplatky, aniž se řeklo, kolik se díky nim ušetří peněz a že je pak dostanou na léčbu skutečně potřební pacienti, je potřeba normální lidskou řečí, normální českou mluvou vysvětlit, proč se co dělá a jaký smysl to má (*podtrhuji snahu prvního místopředsedy ODS vysvětlit nevysvětlitelné – pokoušeli se o to dva Tomášové – a jak dopadli??*). Domnívá se, že ODS ztratila střední třídu ne svým programem, ale svými ústupky koaličním stranám a nedostatečnou prezentací toho, co se povedlo? ODS je konzervativní stranou a její členové jsou velmi opatrní při veškerých změnách... není možné vyměnit ze dne na den celé vedení... výměna klíčového postu druhého člověka ve vládní politické straně by měla být jednoznačným signálem pro voliče, že se nejedná pouze o kosmetickou úpravu, ale o zásadní reflexi nastalé situace (*bude to stačit?!*). **KJ**

ONDRÁŠ JE SOUČÁSTÍ NAŠÍ NÁRODNÍ INTEGRITY

Ministryně obrany Vlasta Parkanová rozhodla loni o zrušení **Vojenského uměleckého souboru Ondráš**. Reakcí na její krok je rozsáhlá petiční akce Folklorního sdružení České republiky „Zachraňte Ondráš“, mířící do petičních výborů obou komor Parlamentu, a rozhodnutí bývalého jihomoravského hejtmána Stanislava Juránka požádat ministra kultury Václava Jehličku o převzetí tohoto v Brně sídlícího špičkového uměleckého tělesa pod křídla jeho resortu. Nový hejtmán Michal Hašek řekl novinářům, že u ministryně bude lobbovat za zachování Ondráše a v krajním případě je připraven přispět na jeho činnost z krajského rozpočtu dvanácti a půl miliónu korun.

Jednou z dlouhé řady významných osobností folkloru, které se unisono ptají ministryně, proč chce sáhnout na část naší národní integrity, je brněnský prof. PhDr. Bohuslav Beneš, DrSc.: „*Zánik souboru Ondráš, který možná udržuje několik posledních zbytků lidové tradice, by neměli připustit ani ministr, ani vláda. Skutečně jde o část národní integrity*“.

Prof. PhDr. B. Beneš, DrSc. patří k výrazným osobnostem, které vytvářely podobu mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici. Právě tam jsme se po více než dvě desetiletí setkávali, i když v Brně bydlíme ve stejné ulici. V letech 1969 až 1991 byl členem programové rady a třikrát i členem komise, hodnotící pořady. Sám vytvořil pořady dělnického folkloru *Náš prapor nade trůny vlaje*, souborů z Finska, Maďarska, NDR, SSSR

Bohumil HLAVÁČEK

a ČSSR *Zpěvem a tancem za mír* a hornického humoru *My nový život chceme na zemi*. Jako odborný spolupracovník autorů je podepsán pod pořady *Lid své země* a *Zpěv o volnosti*.

Loni jsme ve Strážnici nebyli. Nad fotografiemi našeho kamaráda Slávka Volavého jsme o festivalovém nedělním dopoledni při kávě u Benešových vzpo-

mínali. Na cestu do Strážnice jsme si už netroufali. Léta strážnických bezesných nocí máme, žel, za sebou. Zůstaly skutečně jen krásné vzpomínky. Jedenaosmdesátiletý Beneš se znal se Slávkem už od studií na filozofické fakultě brněnské univerzity. Byli spolužáky. Dva roky po promoci učil na obchodní akademii v Ostravě, v roce 1952 se na fakultu vrátil a působil tam v Ústavu evropské etnologie s menší přestávkou až do 31. srpna 1993, kdy odešel do důchodu. Kandidátem věd se stal za práci *Kramářská píseň a lidová slovesnost*, habilitoval se obhájením práce *Světská píseň kramářská* a titul doktora věd obdržel za práci *Lidová slovesnost a dnešek*. V revui *Slovenský národopis*, vydávané Ústavem etnologie Slovenské akademie věd, připomněl Milan Leščák v předloňském třetím čísle, že důkazem Benešovy pracovitosti a kontinuity jeho bohatého díla

je bibliografie za uplynulých deset let. Mnohé práce byly inspirovány porovnáváním každodenní komunikace v Brně. Jiné, získané usilovným studiem současného folkloru, vycházely z jeho polemických postojů k dění v rámci současného kulturního spektra, což se zračí zejména v jeho postojích k otázkám folklorismu. Rád reflektoval živé procesy. Tu pramení jeho zájem o problémy moravsko-slovenských a nejnověji moravsko-německých vztahů v pohraničních oblastech. Množství menších studií ukazuje nejen historické kořeny vzájemných interetnických vztahů, ale i krizová období, která je poznamenala narušením ustálené integrity sousedských vztahů v letech 1938-1945. Beneš své postřehy publikuje v českém i německém jazyku a zúčastňuje se terénního výzkumu. Kontinuitu bádání potvrzují jeho návraty k dějinám naší vědy a pozornost věnovaná problematice folklorismu. K ní se propracoval přes studium současného folkloru a zejména přes studium jevů, stojících mezi folklorem a každodenní kulturou. Snaha o klasifikaci těchto jevů s různým stupněm folklornosti ho přivedla k mnohým dílčím závěrům a i když celá problematika zůstává otevřená, přece jen Benešovi patří uznání za poctivou snahu i načrtnutí nového přístupu k různorodému žijícímu materiálu „pololidových“ či „polofolklorních“ jevů.

Benešova autobiografie je skutečně bohatá, zájemci by měli z čeho vybírat. Jen namátkou uvádím tituly prací, které mne zaujaly nejvíce: *Sémiotické složky regionalismu v bilingvistické lidové kultuře (jižní Morava - Dolní Rakousko)*, *Vypravěči, literáti a veršovci*, *Úvaha o vině a trestu v obyčejích a ve folkloru*, *Dívka - milenka - žena v českých a německých písních na jižní Moravě*, *Slavistika - folklor - folklorismus*, *Etické prvky ve vzpomínkovém vyprávění přesídlenců*, *Některé problémy středoevropského folklorismu*, *Folklor na přelomu tisíciletí*, *Slováci a češi: oral history, názory a fámy z konce 20. století*, *Brněnský „hantec“ a folklor*, *Folkloristika – folklorista – protofolklor – folklor*.

Rozhovory s významnými osobnostmi obvykle nepostrádají otázku, na čem právě pracují. Ptám se tedy i já: Bohouši, co právě sepisuješ. Zde je zdráhavá odpověď: „Moje poslední studie je úvaha o charakteru karnevalových a masopustních obchůzek ve střední Evropě. A několik recenzí. Co chceš od důchodce, důchodče?“

VNK BRNO SE LOUČIL S ROKEM 2008

Prosincový podvečer VNK Brno byl opravdu slavnostní tečkou za bohatou činností VNK v uplynulém roku.

Mezi téměř sedmdesát členů a hostů VNK přišlo do Maďarského kulturního a informačního centra (Gorkého 12) deset studentů 2. ročníku muzikálového herectví JAMU (atelier Sylvy TALPOVÉ) a přinesli

kromě mladistvého nadšení bohatý umělecký program, který nazvali „Předvánoční setkání“. Pod vedením prof. Jarmily Krátké, za hudební spolupráce a klavírního doprovodu a. Dady Klementové, zaznělo 13 muzikálových skladeb ze současné hudební tvorby a devět klasických lidových koled ve ztvárnění D. Klementové. Mnohé si spolupobrukovali účastníci večera spolu s mladými umělci.

Překrásný a sugestivní večer byl dílem pedagogů zpěvu prof. Jarmily Krátké, Mgr. Hany Horké, Mgr. Jany Matyášové, Mgr. Markéty Ungrové, Mgr. Karla Hegnera.

Výbor národní kultury v Brně děkuje všem realizátorům za mimořádný kulturní zážitek a těší se na další spolupráci.

Garantem podvečera byla básnička s. Marie Veselá.

Miloš HUDEC

CENA MĚSTA BRNA 2008 JAROMÍRU NEČASOVI

Hudební redaktor, publicista, cimbalista, skladatel a pedagog Jaromír Nečas získal Cenu města Brna 2008. Udělilo mu ji Zastupitelstvo města Brna za „celoživotní přínos k popularizaci a dokumentaci moravské hudební kultury“. Ceny jsou každoročně udělovány za významnou činnost, jež obohatila veřejný život a přispěla k posílení dobrého jména Brna, a to těm občanům, kteří nadáním, vůlí a tvůrčím úsilím vynikají.

Kyjovskému rodákovi bude 21. února 87 roků. Po studiích na brněnské konzervatoři a filozofické fakultě, které rozšířil studijním pobytem v Anglii, se věnoval skladatelské tvorbě, externě spolupracoval s Ústavem pro lidovou píseň při sběru hudebního folkloru na Hlučínsku a Valašskokloboucku a od roku 1952 byl zaměstnán v Čs. rozhlasu. Věnoval se tam malým hudebním žánrům a folkloru. Jak se uvádí v rozhodnutí o udělení Ceny města Brna, vydobyl brněnskému rozhlasovému studiu přední pozici ve folklorním vysílání v naší republice, vybudoval rozsáhlý archiv folklorních nahrávek, výrazně formoval Brněnský rozhlasový orchestr lidových nástrojů – byl členem jeho umělecké rady, upravovatelem písní i cimbalistou. Byl členem brněnského Slováckého krúžku, cimbalistou v Moravském tanečním a pěveckém souboru a současně vedl cimbálovou mu-

ziku Radost. Spolupracoval též s Břeclavanem, Brněnskými gajdoši a kyjovskou cimbálovou muzikou Jury Petřů. Významná je také jeho spolupráce s organizátory folklorních festivalů a slavností. Pedagogicky působil na Janáčkově akademii múzických umění a brněnské konzervatoři. Objevoval a přiváděl k rozhlasovému mikrofonu lidové zpěváky a muzikanty, z nichž vyrostly výrazné osobnosti folklorního dění u nás. Vyznává se, že celý dospělý život se objímal s písní a mikrofon nastavoval těm, co ji zdobili. V myslí se mu vrstvily otisky zvláštních chvil s bohatýry, které na své životní cestě potkal a jejichž hlas ho zasáhl. Platí to například o „folklorní Emě Destinované“, jak nazývá Boženku Šebetovskou z Lanžhota, která zpívala do rozhlasového mikrofonu od čtrnácti let až do sklonku svého života. Na budoucí Boženčina rozhlasového účinkování v brněnské Kounicově ulici připomíná její slávu jeho přičiněním pamětní deska.

Zasloužilý pracovník kultury Jaromír Nečas procestoval za folklorem a s folklorem celou Evropu. Nejvíce ho oslovoval folklor na Pyrenejském poloostrově. Nejnadšenější býval ve Španělsku. Po tři desetiletí jsme se setkávali při práci v programové radě mezinárodního folklorního festivalu ve Strážnici. Sám byl autorem celé řady pořadů. Zmiňuji se jen o těch nejstarších, které jsem viděl a slyšel. V letech 1965 a 1966 nesly název Strážnické dostaveníčko, v roce 1983 Písně žijí dál, 1985 Z kódele buben, z cibule paličky, 1987 Zpívající křídlovky – dechová hudba v tradici, 1989 Jarmark veselosti, v roce 1991 spolupracoval s tvůrci pořadu Struny a pentle, v letech 1992 a 1993 měly pořady název Podvečerní zpívání, v roce 1994 Jarmark múz a v roce 1995 Ze zlatého fondu.

V roce 2005 vydal Jaromír Nečas vlastním nákladem a na rozdání cedéčko, „pugét 21 písní“ k slyšení těm, kteří přijmou jejich prosté a voňavé poselství. Přemluvil ho k tomu Jura Petřů ze své touhy zaznamenat osobitý, životem vytrýbený Nečasův písňový repertoár. Na cedéčku Jaromír - vyjádřeno slovy Břetislava Rychlíka - „zpívá nelidově, trochu jako starý šansonier, trochu jako nakráplý přenosný cimbál, nad kterým se hlas občas rozběhne jak paličky, ale ví o čem zpívá, měřítkem tohoto zpívání je prožitek, který je odžitý, smyslový – dává smysl“. Cedéčko má obal, jehož podklad tvoří reprodukce korespondenčního listku adresovaného Nečasovi hornáckým primášem Jožkou Kubíkem z Hrubé Vrbky. Je to vskutku překrásný dárek. Dostali ho jen Jaromírovi přátelé. Vážím si toho, že jsem jedním z nich.

Bohumil HLAVÁČEK

POLIBKY MÚZ NA SKLE

Tak nazývali staří skláři své malby na skle, které jim přinášely jakousi obživu v dobách, kdy se sklářství dostávalo do krizových období, kdy nebylo sklářské dílo žádáno trhem, nebo když zpravidla z důvodů vyčerpání dříví se sklářské pece přesunovaly na jiná místa v krajích nebo zemích.

Moravské zemské muzeum v Brně má ve svém Etnografickém ústavu v Paláci šlechtičen rozsáhlou sbírku těchto jedinečných projevů lidového malířství na Morav, Slezsku a přilehlé části Slovenska.

Autorka a kurátorka přitažlivé výstavy PhDr. Alena Kalinová vybrala z několika set obrazů na skle více než stovku nejtypičtějších a nejzajímavějších projevů moravského lidového malířství na skle a od 10. prosince je představuje uměnímilovněmu publiku.

Malba a skle se objevuje na sklonku 18. století tam, kde žili skláři, kde byly možnosti obrázky prodávat (např. Ždánice nedaleko poutí v Žarošicích). Obrázky na skle tvořily v 19. století charakteristickou součást příbytků zejména vesnických obyvatel. Vysívaly zpravidla v rohu „parádní“ místnosti nad stolem v tzv. „svatém koutu“. Proto autoři obrázků na skle volili často pro své malby náboženskou tematiku (někdy i témata historická).

Malování na skle zpravidla nepřesahuje rámec regionu. K bližšímu osvětlení historie a vývoje tohoto uměleckého projevu postrádáme historické údaje, neznáme ani přesná místa dílen kde vznikly ani jejich tvůrce – jsou to díla „opravdu lidová“.

Výstavu lze chápat jako prezentaci dovednosti malířů, estetických hodnot jejich projevů, příspěvek k poznání duchovní atmosféry minulých časů, podob lidové religiozity a vlivu sklářské profese na celý život a myšlení lidových umělců- sklářů.

I při letném seznámení určitě poznáte výtvarnou nit, která je všem obrázkům na skle společná.

Pracovníci Moravského zemského muzea vás zvou k návštěvě výstavy, která bude přístupná do 1. března 2009.

Miloš HUDEC

PODVOD

*Podvedený lide, kdy už zvedneš pěsti,
které u nás odjakživa lepší časy věští,
kdy vyženeš tu chátru bičem, tam kam patří,
nečekej a jenom honem začni: raz dva tři,
není přece možné zcela rozkrást republiku,
jenom proto že v ten čas měl kdosi kliku,
bohatství, co komunisté 40 let budovali,
ještě neodpočinuly si jejich údy, svaly,
ještě krvavé se nezhojily jejich mozoly
a zabolí, když je kdosi krutý posolí,
celé to bohatství řítí se, padá, duníc,
z toho jejich díla nepatří už lidu nic.*

Bohumír POSPÍŠIL

POTĚŠITELNÉ UZNÁNÍ

Mezi mnoha novoročními gratulacemi nás potěšil dopis od soudruha Josefa ZLOMKA. Stejně jako vy jsme se s ním setkávali na stránkách Naší pravdy, kterou jsme léta nejen četli, ale opravdu milovali jako přítele, který vléval sílu do našich srdcí. Soudruh Josef Zlomek byl jejím redaktorem. Dodnes jsme se s likvidací Naší pravdy nesmířili a často nám chybí její zásadovost, poctivost, znalost situace a života komunistů nejen na Moravě, ale v celé straně.

Ze srdečného dopisu soudruha Zlomek, aniž bychom byli ješitní, citujeme jeho názor na ECHO:

„Přátelé, děláte to fakt dobře. Myslíme, že to přijmete jako přátelské ocenění od profesionála, který dělal noviny 35 let, když předtím s redakcemi 10 let spolupracoval a po odchodu do důchodu

spolupracuje doposud. ECHO je čtivé, plně zajímavých informací, neukecané jako některé jiné (mnohé) noviny a opravdu levicové. Fandil jsem vám od prvního čísla a jsem rád, že jste přes všechny problémy a potíže vydrželi a časopis má stoupající úroveň. Tak se držte!“

Děkujeme za uznání. Blahopřejeme s. Josefu Zlomkovi k jeho poslední publikaci „Rozmarné léto v rodišti Vladislava Vančury“. Přinesli jsme recenzi v minulém čísle ECHA.

Těšíme se, že náš Josef Zlomek bude ještě dlouho ve své novinářské práci pokračovat. Naše cesty jsou společné. Mnoho zdraví a opravdu konstruktivních myšlenek jako dosud!

Za redakční kolektiv ECHA

Miloš HUDEC

KDY BUDE JANÁČKOVA

KONCERTNÍ SÍŇ?

O stavbě Janáčkova kulturního centra se mluví už řadu let. příští rok Projekt koncertní síň, o jejíž stavbu usilují zhruba 100 let brněnská filharmonie by se snad konečně mohl rozvíjet v letošním roce. Vyřešil by léta trvající nevyhovující provizorium, kdy toto těleso nemá vlastní stánek.

Náměstek brněnského primátora odpovědný za kulturu Daniel Rychnovský řekl ČTK na sklonku roku 2008, že radní vypíší počátkem roku soutěž na projektanta územní dokumentace. Územní rozhodnutí by mohlo být platné půl roku poté a následně by mohly začít práce na dokumentaci ke stavebnímu povolení. Rychnovský, který je ve funkci tři čtvrtě roku, stavbu považuje za jeden ze svých hlavních úkolů dále uvedl, v rozpočtu města na rok 2009 jsou na stavbu koncertního sálu vyhrazeny čtyři miliony korun, které se použijí právě na projektování. Dalších zhruba 200 milionů korun by mělo jít na stavbu centra v letech 2010 až 2012. Samotný termín zahájení stavby bude záležet i na zajištění finančních prostředků.

Odhadem si má výstavba vyžádat 1,2 miliardy korun. Peníze pro financování nadzemní části stavby za 800 milionů korun se v městském rozpočtu zatím nejsou a radnice hledá způsob jak je získat. Představa města je, že na zainvestování stavby by se měl podílet kraj, město a možná i evropské fondy. Jednání o zajištění zdrojů peněz budou podle Rychnovského probíhat příští rok. Kvůli finanční náročnosti projektu vedení města záměr v minulosti načas odložilo. Asi třetinu spolýkají podzemní garáže, které budou součástí Janáčkova kulturního centra. Pomohou vyřešit kritický nedostatek parkovacích míst v centru města. Jejich vybudování by měl podle náměstka hradit soukromý investor. Najít jej by podle radnice neměl být problém. Prostor mezi Besedním domem a hotelem International, kde se má koncertní síň stavět, údajně slibuje jejich rentabilitu. **did**

BRNĚNŠTÍ UMĚLCI VE SLOVINSKU

Hostování českých umělců v Lublani, hlavním městě Slovinska, má tradici již několik desítek let. Vzpomeňme třeba léta působení Oskara Nedbala, Karla Hašlera a Gustava Frimla v Lublani, kdy zde uvedli některá svá díla dříve než u nás doma.

V posledním měsíci minulého roku v tradici pokračoval principál Městského divadla v Brně Stanislav MOŠA, který na prknech Městského divadla v Lublani režíroval muzikálovou komedii „SUGAR“, známou podle filmu „Někdo to rád horké“ (1959 – s Marilyn Monroe). Jistě si vzpomenete na film, kdy dva muzikanti předstírají, aby dostali zaměstnání v ženské kapele, že jsou ženy.

Moša zapojil do práce své brněnské spolupracovníky – scénografa Jaroslava Milfajta, autora scénických kreseb Petra Hlouška, návrhářku kostýmů Andreu Klučerovou a choreografa Vladimíra Koubka. Ve spolupráci s dokonalými slovinskými herci vzniklo představení, které je ozdobou současné divadelní sezóny.

Brněnský režisér Moša v Lublani provedl již třetí muzikálovou inscenaci. Roku 2006 zde zpracoval KABARET, vloni ŠUMÁŘE NA STŘEŠE. „Kabaret“ se ve Slovinsku stal laureátem ocenění „Nejlepší inscenace roku“ a pod jeho vedením za roli konferenciéra ze stejné hry získal Uroš Smolej ocenění Nejlepšího slovinského herce roku.

Muzikál je ve Slovinsku žánrem docela mladým, vzniká za nadšení a náročné práce činoherního souboru Městského divadla v Lublani, který se s náročným propojením herectví, tance a zpěvu postupně seznamuje a vytváří

oblibu muzikálu jak u publika, tak u interpretů.

Vážíme si toho, že se na tomto tvůrčím procesu mohou podílet tak významnou měrou i přední umělci z české divadelní kultury. **Miloš HUDEC**

ZTRACENÁ BÁSEŇ

*Ztratit báseň
znamená
ztratit dítě
v davu.
Horečně hledám
skoro ztrácím
hlavu.
Papíry víří jako
běláskové
nejlepší je přeče
vždycky to poslední
to, co je nové.
Po měsíci –
najdu
ó to shledání
šťastný úsměv
tichý podiv
a světe div se
zase škrtání.*

Marie VESELÁ

Výbor národní kultury v Brně

Vás zve na pořad

SLOVANSKÉ PÍSMO

(pravdy a báchorky o sv. Cyrilu)

Doc. PhDr. Vladimír ŠAUR, CSc. autor pořadu se svými hosty

Pořad se koná v pondělí 26. ledna 2009 v 17 hodin,

v Maďarském kulturním a informačním centru Brno, Gorkého 12

Příští akce: Nikolaj Vasiljevič Gogol (200. výročí narození) – pondělí 23. února 2009 v 17 hodin,

Maďarské kulturní a informační centrum, Gorkého 12, Brno.

NOVOROČNÍ PŘÍRŮSTEK V ZOO A NOVÉ INVESTICE

Prvním letošním přírůstkem v naší ZOO pod Mniší horou je mládě žirafy síťované. Narodilo se samici Janette po patnáctiměsíční březosti několik minut po půlnoci a zatím se má čile k světu. Vidět jej lze zatím pouze na webové stránce www.zoobrna.cz. Matka se narodila v roce 2001 v ZOO ve Dvoře Králové. Otcem je samec Jamie, narozený o rok dříve ve Velké Británii. Spolu s Janette jsou už rodiči samičky Julie narozené v roce 2006, která byla ve dvou letech vyměněna za samici Toshu. Ta doplňuje chovnou skupinu. Žirafy žijí v subsaharské Africe, v savanách řídké porostlých stromy a keří. Vyskytují se nejméně v devíti poddruzích, které se často kříží. V zoologických zahradách je snaha o čisté chovy. Vyskytují se v nich jen žirafy Rotschildovy a síťované. Ty druhé chová u nás jen ZOO Brno a Dvůr Králové.

ZOO Brno mělo loni velmi úspěšný rok. Proslavilo se přirozeným odchodem dvou

ledních medvědů, díky kterým se také dočkala jedné z nejlepších návštěvností ve své historii – přes 320 tisíc lidí. Dobrý se ukazuje i rok letošní, neboť zahrada získala dosud největší investice za 55 let existence. Stavět se začne výběh kanadských medvědů za cca 77 milionů korun. Za dalších 15 milionů se bude dostavovat výběh kanadských vlků. Další peníze padnou na modernizaci a přestavbu vnitřních prostor a venkovního výběhu šimpanzů. Do finále vstoupil i projekt na řešení nového vstupu a parkoviště. Ovšem největší investicí, která se připravuje a bude realizována několik let je bazén pro kapustňáky. Měl by stát až 120 milionů korun, ale vše je odvislé od toho, zda se podaří získat dotaci z fondů EU (podobně jako na výběh pro hnědé medvědy). Držme proto naší ZOO palce. Kdo jste tam už dlouho nebyli – zimní otevírací doba je od 9 do 16 hodin.

Tibor DÁVID

CO VŠE BY V ECHU MOHLO BÝT...

Nezdá se to, ale ECHO, následovník Tam-Tamu, začíná už 18. ročník. Ušlo za ta léta kus cesty a také se postupně měnilo. Stejně tak, jako okruh jeho tvůrců a dopisovatelů. Mnozí z nich už mezi námi nejsou, někteří, např. bývalý šéfredaktor **Josef Kórger, Jaroslav Novák, Vašek Zíma, Karel Gavenda** odešli navždy a jejich aforizmy, básně i glosy současnému redakčnímu kolektivu citelně chybí. Odešli i další... Činili náš občasník čtivější a pestřejší.

Dělat jeho obsah tak, aby byl zajímavý a vyvážený je složité. Nemuselo by, kdyby alespoň čas od času vzali do ruky tužku zastupitelé (JmK, města i MČ), straničtí funkcionáři, či členové společenských sdružení a organizací. Obrácíme se na ně každoročně a prakticky bez odezvy. Proč? Nemáte co říct, neděláte nic co stojí za to zveřejnit? Není nic, o čem chcete informovat, o co se chcete podělit? Tomu se mě nechce věřit.

O to více si ceníme skupinky autorů, kteří více, či méně pravidelně nachází témata, které vám pak ECHO nabízí. Jsou to **Bohumil Hlaváček, Jan Bořický, Vladimír Šaur, Kateřina Horáková,**

Božena Nováčková i Pavel Březa. Sem tam i někdo další. Patří jim náš dík. Také básníkům **Marii Veselé a Bohumilovi Pospíšilovi.**

Bude je někdo následovat? Doufám, že ano. Jinak se naše ECHO dvacítky sotva dožije. To snad nechce nikdo z nás!

Tibor DÁVID

Odešla...

členu ITS MěV KSČM prof. Ludvíkovi Tošenovskému jeho manželka Drahuška. Narodila se tak jako on v předposledním roce 1. světové války a ve třetím roce 2. světové války se vydali na společnou cestu životem, která trvala téměř sedm desetiletí. Společně zdolávali překážky a potíže minulých zejména šedesátých let, prožívali s mladými radosti i starosti všedních dnů. Dočkali se i třetího milénia a čerpali naději z víry v koloběh dějin.

Vyslovuji hlubokou a upřímnou soustrast člověku, který usiluje o pravdu ve filozofii v každodenním životě.

Karel JANIŠ

NEZAPOMÍNEJME NA PŘÁTELE

Je tomu již rok, kdy odešel z našeho středu pplk. Rudolf Přerovský, narozený 17. února 1926 a po krátké nemoci zemřel na Nový rok 2008 ve věku 81 let. S hlubokým pocitem smutku a úcty jsme se s ním rozloučili 11. ledna 2008. Jeho život byl prodchnutý obětavou prací pro společnost a dobré přátele. Členové Klubu českého pohraničí v Brně často vzpomenu na jeho vynikající náladu a vtip, kterým oživoval všechny kolem. Měl mnoho dobrých zkušeností, které dovedl předávat ostatním. Každý z nás má přání zapsat se v životě jako dobrý a úspěšný člověk. To se mu také podařilo. Výsledky jeho práce a činnosti zůstaly i po jeho odchodu do jiného světa mezi námi. Rudo, nezapomínáme!

Aleš KOPKA

Naši zimní jubilanti

- ✿ 13. 12. oslavil 87 let s. Ing. **Václav JOZA**, člen ZO KSČM 1508
- ★ 19. 12. oslavil 82 let s. **Alois VALEHRACH**, člen ZO KSČM 1508
- ★ 26. 12. oslavila 87 let s. **Libuše KNECHTOVÁ**, členka ZO KSČM 1508
- ✿ 30. 12. oslavil 80 let s. **Václav LIBANSKÝ**, člen ZO KSČM 1508
- ★ 21. 12. oslavila 85 let s. **Eva ŠAŠKOVÁ**, členka ZO KSČM 0303
- ✿ 5. 1. oslavil 84 let s. **Vlastimil ZAPÁŘKA**, člen ZO KSČM 0305
- ★ 6. 1. oslavila 88 let s. **Marie HANÁKOVÁ**, členka ZO KSČM 0305
- ✿ 7. 1. oslavila 88 let s. **Olga ŽÁKOVÁ**, členka ZO KSČM 0305
- ★ 17. 1. oslaví 85 let s. **Ludmila MUSILOVÁ**, členka LKŽ Dobromysl
- ✿ 16. 1. oslaví 89 let s. **Marie BULÍČKOVÁ**, členka ZO KSČM 1401
- ★ 19. 1. oslaví 85 let s. **Anežka PROCHÁZKOVÁ**, členka ZO KSČM 1401
- ✿ 28. 1. oslaví 88 let s. **Milada ELIÁŠOVÁ**, členka ZO KSČM 1401
- ★ 29. 1. oslaví 83 let s. **Blanka BŘEZINOVÁ**, členka ZO KSČM 1401
- ✿ 31. 1. oslaví 80 let s. **Vlastimil NĚTREFA**, člen ZO KSČM 1401
- ★ 1. 1. oslavil 75 let s. **Bohuslav HOLEŇ**, člen ZO KSČM 2101
- ✿ 23. 1. oslaví 85 let s. **Milena SOBOTKOVÁ**, členka ZO KSČM 2101
- ★ 31. 1. oslaví 84 let s. **Marie BASTLOVÁ**, členka ZO KSČM 2101
- ✿ 23. 1. oslaví 60 let s. **Jiří VÍTEK**, předseda ZO KSČM 0600
- ★ 21. 1. oslaví 75 let s. **Anna LITEROVÁ**, členka ZO KSČM 0600
- ✿ 3. 1. oslavil 85 let s. **Jan DRBAL**, člen ZO KSČM 0600
- ★ 28. 1. oslaví 70 let **Marie POSPÍŠILOVÁ**, členka LKŽ Dobromysl

Naším jubilantům blahopřeji MěV KSČM Brno, členové ZO KSČM, členové LKŽ Dobromysl, členové VNK Brno, kolektiv redakce ECHA.

Odešla...

Dne 17. prosince 2008 jsme se rozloučili se s. Martou HŘIBOVOU. Byla dlouholetou a poctivou členkou ZO KSČM 0309. Zemřela po dlouhé nemoci ve věku 72 let.

Čest její práci a památce!

ECHO - BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 659 58, Brno • telefon: 543 255 140 • fax: 543 255 140 • <http://www.kscmbrno.cz>; e-mail: kscmbrno@kscmbrno.cz • Redakce: PhDr. Karel Janiš - vedoucí, PhDr. Miloš Hudec, Tibor Dávid. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191. *Uzávěrka 29. 12. 2008. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.*

**Příští číslo:
uzávěrka 26. ledna
vyjde 12. února 2009**